

HET BELANG VAN ISRAËL IN DE EINDTIJD

hjms

Ieder mens die de (politieke) wereldgebeurtenissen enigszins volgt, weet dat het land Israël en het Joodse volk al vele tientallen jaren een centrale rol in de wereld vervuld. Christenen weten zelfs nog te vertellen, dat de Here Jezus Christus van Joodse afkomst was en dat na Diens Wederkomst op aarde het eeuwige Koninkrijk van Jezus wordt gesticht, waarin Israël blijkbaar ook weer een rol zal spelen. Verder houdt het dan wel zo'n beetje op.

In deze studie probeer ik uitsluitend op bondige wijze duidelijk te maken waarom Israël voor ons christenen thans zo van belang is en centraal staat in de eindtijd, d.w.z. de tijd van de gebeurtenissen die zich afspelen rond de Wederkomst van onze Hemelbruidgom Jezus Christus. Ik zal echter niet ingaan op welke eindtijdgebeurtenis dan ook.

Waarom is Israël, naast de rol die zij blijkbaar in het komende Koninkrijk van Koning Jezus, toch zo belangrijk voor ons?

Allereerst is aan dit volk door God een aantal, laten we het maar voorrechten noemen, verleend:

- Omdat Israël Gods eigen uitverkoren volk is én blijft. Zij zijn Zijn kinderen. En wel terwille van hun stamvaders Abraham, Izaäk en Jakob (Deut. 14:2; Rom. 9:4a; 11:1,2,28,29), die dicht en eerlijk bij God de Vader wandelden. Het betreft hier een uitverkiezing van het nageslacht, dus op grond van etniciteit. NB, echter ook de Joden zullen slechts redding en vergeving voor hun zonden ontvangen en een persoonlijke relatie met God opbouwen, wanneer zij geloven in het verzoenende bloed van Jezus.
- Omdat Jezus zei, dat de zaligheid (d.w.z. de redding en het heil) uit de Joden is (Joh. 4:22). Onze Heiland Jezus Christus was een Israëliet, een Jood (Rom. 11:5).
- Omdat aan Israël de Woorden Gods zijn toevertrouwd.
Rom. 3:1a-2 --- *“Welk is dan het voordeel van den Jood? Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.”*
Ps. 147:19-20a --- *“Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn inzettingen en Zijn rechten. Alzo heeft Hij geen volk gedaan;.....”*
Gaat het om bijbeluitleg dan kunnen wij nog veel van de Joden leren.
- Omdat aan Israël behalve de wetgeving (het Woord van God) óók de heerlijkheid Gods, de verbonden, de beloftenissen en de dienst van God is toevertrouwd (Rom. 9:4).
- Omdat Israël in al zijn facetten (cultureel en religieus) voor ons christenen uit de heidenen als een baken voor de eindtijd is! Col. 2:16,17 --- *“(16) Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feestdags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; (17) Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.”*
Paulus spreekt hier tot Joodse gelovigen in Christus en stelt dat de Joodse feesten, sabbatten en eetgewoonten een schaduwbeeld zijn van de dingen die nog moeten komen.
- Omdat de toekomst van Israël als een onderwijzing voor de mens is.
Gert van de Weerd behandelde in het Zoeklicht het schriftgedeelte 2 Sam. 7:18-19 ---
“(18) Toen ging de koning David in, en bleef voor het aangezicht des HEEREN, en hij zeide: Wie ben ik, Heere HEERE, en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht hebt? (19) Daartoe is dit in Uw ogen nog klein geweest, Heere HEERE, maar Gij hebt ook over het huis Uws knechts gesproken tot van verre heen; en dit naar de wet der mensen, Heere HEERE!”
“Van verre heen” in vers 19b is de vertaling van het Hebreeuwse *“rachok”* dat *“ver*

verwijderd qua tijd of afstand” betekent. “Wet” in vers 19b is het Hebreeuwse “*torah*”, dat veel méér dan “*wet*” betekent, namelijk “*onderwijzing*”. Wanneer we dan vers 19b opnieuw bekijken, dan blijkt dat God tot in de verre toekomst (d.i. de eindtijd) over het huis van David (Israël) zal spreken en wel tot een onderwijzing van de mensen.

- Omdat God de toekomst van alle volkeren der wereld verbond aan de geschiedenis van Abraham en zijn nakomelingen, dus aan Israël (Gen. 12:3).

Uit de opsomming bleek reeds dat aan Israël de woorden Gods zijn toevertrouwd en dat de redding van de wereld uit hen is. Maar de bijbel zegt ook op een andere wijze dat Israël tot voedsel en vreugde voor de wereld is, cq. wordt.

Want in de bijbel wordt Israël met een vijgeboom vergeleken (Hos. 9:10, Joël 1:6-7). De vijgeboom is het beeld van Israël als natie. Een natie die aan de wereld (geestelijk) de zoetheid als van heerlijke vijgen verleent. Maar Israël wordt ook met de olijfboom vergeleken (Deut. 8:8, Ps. 52:8, Jer. 11:16, Hag. 2:19, Rom. 11:24). De olijfboom is het beeld van Israël dat aan de wereld vettigheid en geestelijke voeding verschaft. De Joodse Midrasj zegt dat het Joodse volk met een olijfboom wordt vergeleken, omdat zoals de olijf pas olie voortbrengt nadat hij is fijngestampt, het Joodse volk pas na veel lijden de rechte weg zal vinden. Maar zoals de olijfboom nooit zijn bladeren verliest, zal ook het Joodse volk nooit vernietigd worden. En ook wordt Israël met een wijnstok vergeleken (Gen. 49:11, Ps. 80:14, Jer. 2:21, Hos. 9:10; 10:1, Joël 1:6-7) als een bron van vreugde en blijdschap voor de wereld.

Uit de opsomming bleek ook, dat Israël als een baken voor de wereld is. Met betrekking tot Israël als baken zei Jezus belangrijke dingen! In Luk. 21:29-33 en in het aangehaalde schriftgedeelte Matt. 24:32-33 zei Jezus over de vijgeboom als het beeld van Israël --- *“En leert van den vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is. Alzo ook gijlieden, wanneer gij al deze dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is, voor de deur.”* Het was Jezus’ antwoord op een drie-voudige vraag van Zijn discipelen in Matt. 24:3 --- *“En als Hij op den Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld?”*

In Matt. 24 en o.a. Luk. 13 spreekt Jezus over vele, vele eindtijdgebeurtenissen en tekenen van de eindtijd. Maar juist als het gaat om Israël in de eindtijd, dan zegt Jezus: *“Léér van de vijgeboom,.....”* m.a.w. *“Léér van Israël!”*. *Dán* weet je dat de eindtijd nabij is! Maar dat wil overigens niet zeggen, dat je precies zult weten wanneer al die dingen zullen geschieden. Mark. 13:28-33 --- *“(28) En leert van den vijgeboom deze gelijkenis; wanneer nu zijn tak teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is. (29) Alzo ook gij, wanneer gij deze dingen zult zien geschieden, zo weet, dat het nabij, voor de deur is. (30) Voorwaar, ik zeg u, dat dit geslacht niet zal voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn. (31) De hemel en de aarde zullen voorbijgaan; maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan. (32) Maar van dien dag en die ure weet niemand, noch de engelen, die in den hemel zijn, noch de Zoon, dan de Vader. (33) Ziet toe, waakt en bidt; want gij weet niet, wanneer de tijd is.”*

Het zijn juist de aktuele (o.a. politieke) gebeurtenissen in en rond Israël die ons een diepe blik op Gods raadsplan met Israël en met de Gemeente in de eindtijd geven. Ik zal daarom toch maar even enkele politieke eindtijdgebeurtenissen noemen. Velen zien het als een begin van herstel, van uitbotting van de vijgeboom, dat op 14 mei 1948 opnieuw de staat Israël gesticht na een verstrooiing van de Joden (*“en de vijgeboom verdorde terstond”* – Matt. 21:18-19) over de hele wereld van bijna tweeduizend jaren. In gelijke zin het feit, dat op

7 juni 1967 Jeruzalem door hen werd veroverd. Wij als Christenen moeten kunnen onderscheiden wélke tekenen de bijbel noemt m.b.t. tot dit uitbotten van de vijgeboom Israël. Maar tóch is het belangrijkste niet om precies te weten wannéér en wát er alles zal geschieden. Jezus zei immers in Hand. 1:7 --- “.....: *Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft;*” Er zijn dan ook vele, vele meningsverschillen zijn over de meeste eindtijdonderwerpen. De bijbel geeft nu eenmaal niet over álles uitsluitel. Er zijn zaken die alleen bij de Vader bekend zijn, zoals de dag van Jezus’ Wederkomst. Verreweg het belangrijkste is daarom om 100% gereed te zijn voor Zijn Wederkomst, vooral wanneer je ziet dat de tijd nabij is.

Waarom nu staat Israël zo centraal in Gods raadsplan, in Gods Woord?

Hoe komt het nu dat Jezus ons adviseert om naar de vijgeboom Israël te kijken? Dat kunnen we lezen in Ex. 33:16 --- “*Want waarbij zou nu bekend worden, dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daarbij, dat Gij met ons gaat? Alzo zullen wij afgezonderd worden, ik en Uw volk, van alle volk, dat op den aardbodem is.*” Omdat God zichtbaar met het volk Israël optrekt, terwijl Israël toch een apart gezet, afgezonderd en verworpen volk op de aardbodem is, kunnen we Gods genade en Gods hand met hen herkennen.

Ook uit Hand. 15:13-17 blijkt de centrale plaats van Israël in Gods volgorde van verlossing van het mensdom: “*(13) En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij. (14) Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen voor Zijn Naam. (15) En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: (16) Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. (17) Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.*”

Eerst heeft Gods genade de heidenen bereikt om een volk voor Zijn Naam aan te nemen, d.w.z. om een Bruid voor Zijn Zoon te zoeken. Daarná zal Hij Wederkeren en het volk van Israël, dat verbroken was weer herstellen. Dit herstel van Israël vindt dus plaats in de tijd van Zijn Wederkomst, opdat de overblijvende mensen, die nog niet aan de vreselijke eindtijd-oordelen tenonder zijn gegaan, de Heer ook zullen aannemen.

Israël is dus cruciaal in Gods verlossingsplan. God heeft hén dus uitverkoren om die overblijvende mensen aan de voeten van de Heer te brengen. En het moet hier werkelijk gaan om miljoenen mensen. Maar dat zal pas kunnen gebeuren, als het volk terwille van Zijn Naam, de Bruid, gereed is.

Het voorspraakgebed van de aanstaande Bruid is voor het geestelijk herstel van Israël heel erg noodzakelijk. Noodzakelijk opdat Israël tot bekering komt, opdat dóór Israël ook de rest van de wereld behouden wordt.

Wij moeten heel goed beseffen, dat het Gods liefde voor óns, de gehele mensheid, was dat Hij Israël heeft uitverkoren. God verkoos om ons te redden door Abraham (het Joodse volk) als vriend te nemen. Het Joodse volk is het middel. De redding van mensheid het doel.

Willen wij christenen daarom het Woord van God, de dienst aan God en de eindtijd werkelijk goed verstaan, dan zullen wij ons in het Woord moeten bepalen bij Israël.